

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 232/25
24.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 Кривичног законика (КЗ) у вези члана 33 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 7К.бр.601/22 од 30.12.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 24.3.2025. године, након већања и гласања, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр.601/22, од 30.12.2024. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији и у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеном АА и окривљеном ББ, применом чланова 4, 42, 45, 54 КЗ, задржава као правилно утврђене казне затвора у трајању од по 4 (четири) године, због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, па окривљеном АА узима као утврђену казне затвора у трајању од 3 (три) године, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.41/22 од 25.10.2022. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а окривљеном ББ узима као утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) године, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.184/21 од 09.05.2023. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, те их даљом применом чланова 60, 62 и 63 КЗ

ОСУЂУЈЕ и то:

-окривљеног АА, на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 27.05.2021. године до 07.02.2022. године, у полицијском задржавању и по мери забране напуштања стана у периоду од 17.05.2022. године до 14.05.2024. године, као и време проведено на издржавању казне затвора у КПЗ Пожаревац од 14.05.2024. године, па надаље, а

-окривљеног ББ, на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању и по мери забране напуштања стана, у периоду од 17.05.2022. године до 14.08.2023. године, време проведено у притвору у периоду од 06.11.2023. године до 30.12.2024. године, као и време проведено на издржавању казне затвора од 30.12.2024. године, па надаље,

а на основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА и окривљени ББ **се ослобађају** од обавезе накнаде трошкова кривичног поступка и то: судског паушала у износу од по 10.000,00 динара, да солидарно плате трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду у износу од 101.542,56 динара, а окривљени ББ и износ од 69.054,44 динара, као и да Вишем суду у Београду солидарно плате износ од 13.888,89 динара, окривљени АА износ од 25.600,00 динара, а окривљени ББ износ од 130.735,00 динара, те трошкови кривичног поступка у целости падају на терет буџетских средстава,

док се у преосталом делу жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић и жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду у целости, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр.601/22 од 30.12.2024. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, па је суд окривљеном АА и окривљеном ББ, применом члана 45, 54, 60, 62 и 63 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора и то: за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, казне затвора у трајању од по 4 (четири) године, а истовремено им узео као утврђене раније изречене казне затвора у трајању од по 3 (три) године, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.41/22 од 25.10.2022. године, за окривљеног АА и по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.184/21 од 09.05.2023. године, за окривљеног ББ, којима су оглашени кривим за извршено по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, јер им се за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, судило пре него што су започели издржавање

казне затвора по пресудама Вишег суда у Београду К.бр.41/22 од 25.10.2022. године и К.бр.184/21 од 09.05.2023. године, па их је првостепени суд осудио и то окривљеног АА, на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 27.05.2021. године до 07.02.2022. године, у полицијском задржавању и по мери забране напуштања стана у периоду од 17.05.2022. године до 14.05.2024. године, као и време проведено на издржавању казне затвора у КПЗ Пожаревац од 14.05.2024. године, па надаље, а окривљеног ББ, на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у полицијском задржавању и по мери забране напуштања стана у периоду од 17.05.2022. године до 14.08.2023. године, време проведено у притвору у периоду од 06.11.2023. године до 30.12.2024. године, као и време проведено на издржавању казне затвора од 30.12.2024. године, па надаље. Наведеном пресудом, од окривљених је у смислу члана 246 став 8 КЗ у вези члана 87 КЗ одузета супстанца проглашена за опојну дрогу: канабис (конопља) укупне нето масе 913,55 грама, која ће се по правноснажности пресуде уништити, а у смислу члана 87 КЗ, одузете су и 4 дигиталне вагице на којима је детектовано присуство тетрахидроканабинола, као предмети употребљени у извршењу кривичног дела. Окривљени АА и ББ обавезани су да на име судског паушала плате износ од по 10.000,00 динара, да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду солидарно плате износ од 101.542,56 динара, а окривљени ББ и износ од 69.054,44 динара, као и да Вишем суду у Београду солидарно плате износ од 13.888,89 динара, окривљени АА износ од 25.600,00 динара, а окривљени ББ износ од 130.735,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док се у смислу члана 264 став 4 ЗКП, делимично ослобађају плаћања трошкова кривичног поступка у износу од 578.400,00 динара, које је тужилаштво имало за обављено ДНК вештачење, јер би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљених.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљенима АА и ББ изрећи казне затвора у дужем временском трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Ђасић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду или да усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марија Грбић, због битне повреде одредаба Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду или да исту укине и спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.251/25 од 11.03.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеном АА и окривљеном ББ изрећи казне затвора у дужем временском трајању, а жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, одбити као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству окривљеног АА, са браниоцем, адвокатом Петром Рађеновићем, по заменичком пуномоћју за адвоката Дејана Ћасића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, па је размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, побија се првостепена пресуда *због битне повреде одредаба кривичног поступка* из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да је пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на потврди о одузетим предметима од 18.05.2022. године, с обзиром да је иста састављена на незаконит начин и издата дан након лишења слободе окривљеног АА, што је чини незаконитом. Такође, према жалбеним наводима браниоца из чињеница утврђених из доказа који су изведени у доказном поступку, произлази и да су незаконити докази: записник о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд, Одељења криминалистичке полиције, Одељење за борбу против дрога од 17.05.2022. године, записник о претресању превозног средства ПУ за Град Београд, УКП, Одељење за борбу против дрога од 19.05.2022. године, као и ДНК вештачење Центра за генетику.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да су наведени докази по оцени овог суда законити, односно сачињени по поступку и процедури која је законом прописана и на истима се може заснивати судска одлука, као што је то учинио првостепени суд. С тим у вези, правилно је првостепени суд у образложењу побијане пресуде, а поводом примедби браниоца окривљених, које су поновљене и у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, оценио да је претрес возила накнадно обављен, што није спорно, али да је исти обављен у складу са наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп-Пов бр.841/22 од 19.05.2022. године и у складу са одредбама ЗКП, у присуству два сведока, о чему је сачињен записник о претресању превозног средства, извештај о форензичком прегледу лица места и фотодокументација, а сведок ВВ се изјаснио на који начин су пронашли возило. Такође, правилно је првостепени суд имао у виду и да током поступка, сведоци – полицијски службеници нису потписали записнике, односно да сведок ГГ није потписао записник о претресу стана у ул. ..., а он и сведок ДД нису потписали и записник о претресу стана у ул. ..., дајући јасне разлоге због којих је исказе ових сведока прихватио, будући да су исти по правилном налажењу првостепеног суда, а како то произлази из изведених доказа у доказном поступку, претресу фактички присуствовали, а записнике омашком нису потписали. У погледу

учешћа сведока ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, приликом претреса који су вршени у овом кривичном поступку, те исказа који су наведени сведоци дали пред првостепеним судом, правилно је првостепени суд кроз оцену истих у образложењу побијане пресуде дао разлоге из којих је наведене исказе прихватио и у ком делу, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, адвоката Дејана Ћасића, којима се предлаже издвајање наведених писаних доказа, оцењени и одбијени као неосновани.

Надаље, насупротив жалбеним наводима браниоца окривљених, правилно је поступио првостепени суд када је прихватио налаз и мишљење ДНК Центра за генетику, при ком налазу и мишљењу је остала и вештак Ана Бањац Чанак приликом испитивања на главном претресу, дајући додатна појашњења и отклањајући нејасноће из писаног налаза и мишљења, на које су указивали учесници поступка, правилно налазећи да се ради о налазу и мишљењу сачињеном од стране референтне и стручне установе за ову врсту вештачења, које је обављено у свему у поступку и процедури предвиђеној за ову врсту вештачења, те су предлози браниоца, за издвајање овог вештачења из списка предмета, оцењени неоснованим.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, првостепена пресуда се побија и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, јер је пресуда неразумљива, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер у образложењу побијане пресуде нису дати јасни и довољни разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а које жалбене наводе Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично-правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да су окривљени извршили кривично дело за које су оглашени кривим, као и радње које су предузели приликом извршења истог.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеном кривичном делу, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да су окривљени као саизвршиоци и то сваки од њих понаособ, извршили кривично-правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбране окривљених, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеној жалби истиче супротно. Осим тога, насупротив жалбеним наводима, у изреци првостепене пресуде, као и у образложењу, јасно и прецизно су описане кривично-правне радње и улога окривљених.

Побијајући првостепену пресуду *због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања*, жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена исказа испитаних сведока, ДНК вештачења, те оцена одбрана окривљених, тако што се у жалбама износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу побијане пресуде. С тим у вези, оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да су окривљени АА и окривљени ББ извршили предметно кривично дело за које су оглашени кривим.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио на основу доказа изведених у доказном поступку, побројаних на странама 4.- 6. образложења првостепене пресуде, које доказе је првостепени суд ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбранама окривљених.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд закључио да из доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђених њиховим извођењем, несумњиво произлази да су окривљени АА и ББ критичног дана заустављени у возилу којим је управљао окривљени АА, да су код обојице пронађени кључеви од оба стана, да је код окривљеног ББ пронађено и 17 кесица са опојном дрогом марихуаном, просечне тежине од 0,82 грама, да је и у стану у... пронађено 100 кесица са истом опојном дрогом, просечне тежине од 0,80 грама и једна од 0,79 грама, а да је и у гепеку возила “Peugeot”, за који је кључ одузет од окривљеног АА, пронађено још укупно 380 кесица сличних просечних тежина, поред тога и четири вагице на којима је детектовано присуство ТХЦ, као и још један већи и један мањи пакет са истом опојном дрогом, а да су и на предметима у ул. ... и на предметима пронађеним у гепеку возила “Peugeot”, пронађени ДНК трагови обојице окривљених, као и на једној од четири вагице, да стан у ул. ..., очигледно није коришћен за становање, нити возило “Peugeot” само за вожњу, већ су се у њима налазили предмети кривичног дела, па је оценом изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у вези са одбранама окривљених, правилно првостепени суд утврдио да су окривљени АА и окривљени ББ, предметну опојну дрогу држали ради даље продаје, као и да су имали свест о заједничком учешћу у извршењу кривичног дела, да су заједнички деловали и поступали као саизвршиоци, те да су у својству саизвршиоца извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, јер су у њиховим радњама садржана сва битна обележја наведеног кривичног дела, које су извршили на начин као у изреци пресуде, а у погледу којих чињеница, као и разлоге на којима заснива своје закључке је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге на странама 26.-30. образложења првостепене пресуде, које у целисти прихвата и овај суд.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених АА и ББ, стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, на

начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да су окривљени предметно кривично дело извршили са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози.

Стога су жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се у овом делу побија првостепена пресуда, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, првостепена пресуда се побија **због одлуке о кривичним санкцијама** које су изречене окривљенима, тако што се указује да првостепени суд није дао адекватан значај олакшавајућим околностима на страни сваког окривљеног понаособ, док је преценио значај отежавајућих околности.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичних санкција које је ваљало изрећи окривљенима, ценио околности прописане у члану 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА узео у обзир и ценио да се коректно држао пред судом током поступка, да је разведен, отац двоје пунолетне деце, а на страни окривљеног ББ од олакшавајућих околности је узео у обзир и ценио његово коректно држање пред судом током поступка, околност да је делимично признао извршење кривичног дела.

Међутим, основано се изјављеним жалбама бранилаца окривљених указује да је првостепени суд дао превелики значај отежавајућим околностима тако што је на страни окривљеног АА узео у обзир и ценио његову ранију осуђиваност, занемарајући протек времена од последње правноснажне осуде овог окривљеног, као и врсту кривичних дела за која је раније осуђиван. Ово из разлога јер је првостепени суд у односу на обојицу окривљених применио одредбе о одмеравању казне осуђеном лицу, те им је узео као утврђене раније изречене казне затвора и то окривљеном АА, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.41/22 од 25.10.2022. године, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у трајању од 3 (три) године, а окривљеном ББ по пресуди Вишег суда у Београду К.бр.184/21 од 09.05.2023. године, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ у трајању од 3 (три) године, а које правноснажне осуде, иако за истоврсна кривична дела, не могу бити цењене као отежавајуће околности у овом кривичном поступку.

Имајући у виду све наведене олакшавајуће околности на страни окривљених, а од отежавајућих околности на страни окривљеног АА, ценећи његову ранију осуђиваност, имајући при том у виду да је последњи пут правноснажно осуђиван пре осам година, као и минимум и максимум у погледу казне затвора која је прописана за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које кривично дело извршено у саизвршилаштву су оглашени кривим окривљени АА и ББ првостепеном пресудом, Апелациони суд у Београду је усвајањем жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића и окривљеног ББ, адвоката Марије Грбић, преиначио ожалбену пресуду, тако што им је применом чланова 4, 42, 45, 54 КЗ, задржао као правилно утврђене казне затвора у трајању од по 4 (четири) године, због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1

КЗ у вези члана 33 КЗ, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, те је окривљеном АА узео као утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) године, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.41/22 од 25.10.2022. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а окривљеном ББ је узео као утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) године, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К.бр.184/21 од 09.05.2023. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а даљом применом чланова 60, 62 и 63 КЗ, осудио их, и то окривљеног АА и окривљеног ББ на јединствене казне затвора у трајању од по 6 (шест) година, у које казне се окривљенима урачунава време проведено у задржавању, као и време проведено у притвору, време проведено у режиму мере забране напуштања стана и време проведено на издржавању казне затвора, како је то ближе опредељено у изреци ове пресуде.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако изречене казне затвора у трајању од по 6 (шест) година одговарају степену друштвене опасности извршених кривичних дела и степену кривице сваког од окривљених понаособ, исте су нужне и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима прописаним у члану 54 КЗ, од значаја за одмеравање врсте и висине кривичне санкције, а које стоје на страни сваког од окривљених понаособ, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није у довољној мери ценио ранију осуђиваност окривљених, и то, између осталог, и за иста кривична дела, као и количину опојне дроге коју су неовлашћено држали ради даље продаје, на више различитих места, а која количина далеко превазилази ону која је потребна за постојање битних елемената кривичног дела и представља повећан степен криминалне активности окривљених, због чега их је било неопходно строже казнити, оцењени и одбијени као неосновани. Ово из разлога, јер је правилно првостепени суд количину и врсту опојне дроге која је пронађена и одузета од окривљених ценио у контексту кривичних дела за која су окривљени оглашени кривим, док се, по оцени овог суда, осуђиваност окривљених за иста кривична дела у овој кривично-правној ствари не може ценити на штету окривљених, дакле као отежавајућа околност, будући да је првостепени суд применио одредбе о одмеравању казне осуђеном лицу, те су на наведени начин правноснажне осуде којима су окривљени оглашени кривим за иста кривична дела постале саставни део јединствених казни које су окривљенима изречене првостепеном пресудом.

Надаље, с обзиром да су окривљени АА и окривљени ББ осуђени на казне затвора у трајању од више година, да се већ налазе на издржавању казни затвора чиме су онемогућени да остварују материјалну зараду, те би плаћањем трошкова кривичног поступка, на начин како су обавезани првостепеном пресудом, била угрожена егзистенција окривљених, то је Апелациони суд у Београду, усвајањем жалби браниоца окривљених, преиначио првостепену пресуду и **у делу одлуке о трошковима кривичног поступка**, тако што је окривљеног АА и окривљеног ББ ослободио од обавезе да на име судског паушала плате износ од по 10.000,00 динара, да на име

трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду солидарно плате износ од 101.542,56 динара, а окривљени ББ и износ од 69.054,44 динара, као и да Вишем суду у Београду солидарно плате износ од 13.888,89 динара, окривљени АА износ од 25.600,00 динара, а окривљени ББ износ од 130.735,00 динара, који трошкови у целости падају на терет буџетских средстава.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић